

Som det fremgaar af Motiverne til nærværende Lovforslag (Tillæg A. for 1888—89, Sp. 1467 ff.), har det ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, ligesom ved lignende Lejligheder tidligere, været under Overvejelse, om Indtægts- og Udgiftsrevisionen ved Statsbanedriften ikke burde henlægges til en af Driftens Ledelse uafhængig Myndighed, hvilket tidligere af den daværende Indenrigsminister har været forudsat at skulle finde Sted, naar hele Administrationen af Statsbanerne blev samlet i Kjøbenhavn. Regeringen har imidlertid ment, at Banstelsighederne ved en saadan Ordning endnu vare saa betydelige, at man maatte blive staaende ved den nuværende Ordning, hvor efter hele Revisionen er henlagt under Regnskabsafdelingen.

Flerparten maa erkende, at en fuldstændig Afsondring af hele Revisionsvæsenet fra Driftsledelsen vilde frembyde uforholdsmæssige Banstelsigheder, medens man derimod ikke skønner, at det vil medføre væsentlige Ulemper at lade den egentlige kritiske Udgiftsrevision foregaa udenfor Centraladministrationen. Man har derfor foreslaaet at ansætte en direkte under Indenrigsministeriet forterende Hovedrevisor som Chef for Udgiftsrevisionen.

Med Hensyn til Lovforslagets Lønningsbestemmelser har Flerparten ikke kunnet tiltræde Hovedprincippet i § 2, hvorefter kun de øverste Lønningsklasser indbrages direkte under Lovens Omraade, medens Lønningerne til det langt overvejende Antal af Statsbanedriftens Personale forlanges bevilgede i runde Summer, hvis Anvendelse forbeholdes Administrationen. Flerparten erkender, at der maatte hengaa nogen Tid efter de fjællandske Særbaners Indlemmelse i Statsbanenettet, forinden man kunde skride til en endelig Ordning af hele Lønningsspørgsmaalet, saaledes at man, i Sighed med de øvrige Stater under Statsforvaltningen, kunde ved Lov fastsætte et udførligt Løn-

ningsregulativ for hele det fast ansatte Personale; men da der nu er hengaaet over 10 Aar, siden det nuværende Statsbanenet blev samlet, og over 3 Aar siden, det nugældende Lønningsreglement traadte i Kraft, har Flerparten anset den forløbne Prøvetid for tilstrækkelig, saaledes at Sagen nu maatte betragtes som moden til endelig Afgørelse. Flerparten har heller ikke kunnet følge Lovforslaget, naar dette ved Lov vil fastslaa, som Tillæg til de normerede Lønninger, et betydeligt Antal Bestillingstillæg; allerede af Hensyn til, at Flerparten foreslaar en forandret Organisation, kan man ikke gaa med til at fastsætte ved Lov Bestillingstillæg til Indehavere af de nuværende Stillinger, efter som disse Stillinger muligvis ville undergaa Forandring ved den foreslaaede Organisation, men man formener i øvrigt, at Bestillingstillæg ikke bør fastsættes ved Lov, men derimod være Genstand for Bevilling ved de aarlige Finanslove. Flerparten har derfor, paa Grundlag af de antydede Betragtninger, fremsat i Vædringsforslagets §§ 6—16 et Forslag om Lønninger m. m. for det under Lovforslagets Lønningsklasser 1—6 hørende Personale. Som det vil ses af Forslaget, har man saa vel i Formen som i Realiteten — paa enkelte Undtagelser nær — holdt sig til det nugældende Lønningsreglement, idet man har anset det for noget misligt at gaa til nogen som helst Lønningsnedsættelse, om man end paa enkelte Punkter følte sig stærkt fristet dertil, hvorimod man har fundet Anledning til at gaa til en Lønningsforhøjelse for en enkelt Klasse af Funktionærer (Konduktørerne) samt for Stationsforstanderen i Kjøbenhavn og til en indirekte Forbedring af Lønningsvilkårene for en anden Funktionærklasse (Stationsforvalterne). Angaaende Størrelsen af de foreslaaede Lønninger i Forhold til Lønningerne i nogenlunde tilsvarende Stillinger under de andre Stater i Statsstjenesten t. Eks. Told- Post- og Telegrafvæsenet, maa Flerparten erkende, at de i Vædringsforslaget optagne Lønningssatser ere ikke uvæsentligt